

[Formanden.]

her sine eminent evner, et åbent sind, der — uden antydning af fanatisme — magtede skalaen fra alvor til ironi. Han var som født til at være tillidsmand i en stor bevægelse og blev da også efterhånden helt indfanget af organisatorisk arbejde, først som sekretær i Danmarks socialdemokratiske Ungdom, senere som dette forbunds idérige formand.

Herfra gik vejen til bestyrelsesposter inden for andre politiske organisationer og til en omfattende journalistisk virksomhed, der i forbindelse med de utallige møder, han deltog i rundt omkring i landet, blev ham en forskole for den politiske virksomhed, han siden skulle komme til at øve på højeste plan. Flere litterære arbejder foreligger også fra hans hånd, deriblandt hans bidrag til det socialdemokratiske historieværk „En bygning vi rejser“.

Efter at Poul Hansen i besættelsesårene havde gjort en anerkendt indsats inden for Dansk Ungdoms Samvirke opnåede han i 1945 valg til folketinget som repræsentant for socialdemokratiet i Kalundborgkredsen, et hverv, han bevarede til sin død. Han mødte på Christiansborg med rige erfaringer fra sit hidtidige virke og blev i løbet af få år sit partis politiske ordfører. Det var et hverv, der passede ham i kraft af hans saglige viden og evner til på virkningsfuld og værdig måde at hævde sig i en debat, men som han måtte opgive, da H. C. Hansen i 1956 ønskede, at han skulle overtage posten som forsvarsminister. Han lagde her betydelige evner som forhandlingsleder for dagen og havde en væsentlig del af æren for, at det i 1960 lykkedes at nå frem til et forsvarspolitisk forlig på bredt grundlag.

Endnu større krav stilledes der til Poul Hansen, da han i 1962 overtog finansministerposten. Det var en meget krævende opgave, han her — ikke uden store betænkeligheder — påtog sig, mere af pligtfølelse

end af lyst, og som han kastede sig ud i med den grundighed, der var ham egen. Så opslidende blev dette arbejde for ham, at helbredet ikke i længden slog til. I efteråret 1965 måtte den stærkt overanstrengte mand træde tilbage som finansminister, og i den korte levetid, der endnu var ham beskåret, måtte han omstille sig til en mere stillfærdig tilværelse, idet han dog stadig bevarede en stærk indflydelse på sit parti og ofte i aktuelle situationer var den, der førte pennen.

Poul Hansen faldt som offer for den tunge arbejdsbyrde, han havde taget på sine skuldre. Han vil blive mindet som et fint menneske, en retlinet og beskeden personlighed, som i alle forhold ville det bedste, og som i sin korte levetid nåede at få udført en stor og fra alle sider anerkendt gerning. Ære og fred over hans minde.

(Medlemmerne påhørte stående formandens mindeord).

Formanden: Statsministeren har meddelt mig, at han ønsker uden for dagsordenen at fremsætte en udtalelse af særlig karakter i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 2. Jeg giver ordet til statsministeren, for at han kan fremsætte denne udtalelse.

Statsministeren (J. O. Krag): Hans Majestæt Kongen har meddelt mig, at tronfølgeren, Hendes kongelige Højhed prinsesse Margrethe, agter at indgå ægteskab med Henri Jean Marie André greve de Laborde de Monpezat, og Hans Majestæt agter at give sit samtykke hertil i det statsrådsmøde, som afholdes i morgen.

Når tronfølgeoven kræver, at kongens samtykke skal gives i statsrådet, må det ses i forbindelse med, at den vordende dronnings ægteskab kan få statsretlige konsekvenser. Dette gælder især, hvis det drejer sig om ægteskab med en regent eller en tronarving i et fremmed land, men man har